

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 04 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Wojtowicz

Protokolant: Edyta Sieniawska

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2019r. i 11 marca 2019r. i 04 kwietnia 2019 r. sprawy karnej

1.M. M. (1) s. J. i S. z domu C. ur. (...) w N. , zam. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 września 2018 roku w K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) i z trzecim mężczyzną o ustalonej tożsamości, co do którego, materiały wyłączono do odrębnego postępowania oraz z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, używając przemocy wobec R. S. (1) polegającej na zadawaniu uderzeń pięściami i kopaniu po całym ciele, doprowadził pokrzywdzonego do stanu bezbronności oraz spowodował u niego obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej łuku brwiowego lewego i obrzęku nosa i policzka prawego, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia poniżej 7 dni trwający w rozumieniu art. 157 §2 kk, a następnie zabrał mu telefon marki S. (...) o wartości 200 złotych oraz portfel z zawartością gotówki w kwocie 500 złotych oraz karty bankowej wydanej przez L. Bank, czym działał na szkodę R. S. (1),

tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2.A. S. (1) s. S. i K. z domu M. ur. (...) w J., zam. w K., ul. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 września 2018 roku w K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1) i z trzecim mężczyzną o ustalonej tożsamości, co do którego, materiały wyłączono do odrębnego postępowania oraz z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, używając przemocy wobec R. S. (1) polegającej na zadawaniu uderzeń pięściami i kopaniu po całym ciele, doprowadzili pokrzywdzonego do stanu bezbronności oraz spowodował u niego obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej łuku brwiowego lewego i obrzęku nosa i policzka prawego, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia poniżej 7 dni trwający w rozumieniu art. 157 §2 kk, a następnie zabrał mu telefon marki S. (...) o wartości 200 złotych oraz portfel z zawartością gotówki w kwocie 500 złotych oraz karty bankowej wydanej przez L. Bank, czym działał na szkodę R. S. (1),

tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego M. M. (1) za winnego popełnienia opisanego wyżej czynu, przy czym z opisu tego usuwa działanie wspólnie i w porozumienia z A. S. (1), a także przyjmuje, że oskarżony w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem, to jest przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i przy zastosowaniu art. 60 § 1 i § 6 pkt 3 kk

skazuje

go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat

III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 i 8 kk zobowiązuje oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego oraz powstrzymania się od nadużywania alkoholu

V. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk orzeka wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych

VI. na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny **zalicza** oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 08 września 2018r. do dnia 18 września 2018r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny

VII. uniewinnia oskarżonego A. S. (1) od zarzucanego mu czynu

VIII. na zasadzie art. 624§1 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego M. M. (1) od obowiązku uiszczenia wydatków związanych z postępowaniem i obciąża nimi Skarb Państwa, a nadto odstępuje od wymierzenia oskarżonemu opłaty, natomiast w części kosztów dotyczących oskarżonego A. S. (1) obciąża nimi Skarb Państwa na podstawie art. 632 pkt 2 kpk

IX. na zasadzie § 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. G. kwotę 1092,24 zł brutto tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu M. M. w postępowaniu przygotowawczym i sądowym.

Sygn. akt II K 1103/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 04 kwietnia 2019r.

w części dotyczącej oskarżonego A. S. (1)

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

- w dniu 08.09.2018r. oskarżony M. M. (1), który jest osobnikiem upośledzonym umysłowo w stopniu lekkim (k. 179 – 180) udał się na swoim rowerze w rejon dworca (...) w K. i poszukiwał swojego kolegi D. W. (1), będącego również osobą upośledzoną umysłowo, lecz w stopniu umiarkowanym (k. 153-154) , przy czym wcześniej odwiedził dom w/w, gdzie matka D. W. wskazała mu , że syn udał się właśnie w okolice tego dworca. Obydwaj osobnicy zostali utrwaleni na nagraniu z monitoringu z baru (...), znajdującego się właśnie w obszarze dworca (...), a było to ok. godz. 21.10. Na monitoringu tym utrwalone zostało również przyście do tego baru ok. godz. 21.32 pokrzywdzonego R. S. (1), który o godz. 21.34 opuścił ten obiekt. Następnie zarejestrowana została o godz. 21.53 ostatnia faza zdarzenia przestępczego tj. pościg policjantów D. H. i D. O. za uciekającym wraz z rowerem M. M. (1) (dowód na powyższe: zapis obrazu i protokół odtworzenia k. 112- 113, k. 261). Do kradzieży tej doszło w ten sposób, że pokrzywdzony R. S. (1), który wychodził z baru na dworcu (...) innego niż bar (...) (k. 128) , został zaatakowany przez dwóch mężczyzn , którzy nie byli mu znani i nie byłby w stanie ich rozpoznać, a którzy zadali mu szereg uderzeń po głowie. Pokrzywdzony wówczas usiłował ukryć się za jedną ze stojących taksówek , jednak ci dwaj sprawcy zaczęli go kopać i uderzać pięściami po całym ciele, a następnie ze spodni R. S. wyjęli pokrzywdzonemu telefon i portfel z zawartością m. in. pieniędzy w kwocie około 500 zł. R. S. zażądał jeszcze od jednego z tych sprawców zwrotu telefonu, lecz ten go odepchnął i uciekł. Po kilku

minutach pokrzywdzony uzyskał pomoc od osoby postronnej i z udostępnionego telefonu wezwał policję. Przybyli na miejsce w/w policjanci, gdy tylko zauważyli pokrzywdzonego, to jednocześnie usłyszeli jego okrzyk oraz wskazanie, że jeden ze sprawców znajduje się w zasięgu wzroku, był to M. M. (1), który powrócił w miejsce przestępstwa w celu zabrania swojego roweru. D. O. i D. H. ruszyli za uciekającym w pościg i w krótkim czasie ujęli M. M. oraz okazali go pokrzywdzonemu, który potwierdził tożsamość sprawcy pobicia; przy M. M. został znaleziony telefon zabrany R. S., natomiast nie posiadał on przy sobie ukradzionego portfela z pieniędzmi. M. M. (1) w toku rozpytania przez policjantów D. H. i D. O. ujawnił, że w zdarzeniu tym współdziałał z D. W. (1); nie wówczas nie wspominał o współdziałaniu trzech sprawców, nie wymieniał też osoby A. S. (1). W następstwie zdarzenia pokrzywdzony doznał urazów twarzy oraz otarć w okolicy lewej części pleców (dowód na powyższe: zeznania świadków R. S. (1) k. 251 i nast., D. H. i D. O. (2) k. 260 i nast., protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 22-29, dokumentacji lekarskiej wraz z opinią biegłego lekarza k. 13-14 i 34, opinii sądowo – psychiatrycznych k. 145- 154 i 158 do 180). W czasie bezpośrednio po zdarzeniu ustalono, że M. M. był upojony alkoholem na poziomie ok. 1,0 mg/l, zaś R. S. na poziomie 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (dowód: protokoły k. 2-3).

Przesłuchany formalnie w dniu 10.09.2018r. M. M. (1) podał już do protokołu, że gdy udał się w poszukiwanie D. W. (1) po informacji jego matki, to zbliżając się do rejonu baru i postoju taksówek zauważył, że D. W. (1) wraz ze swoim sąsiadem A. biją jakiegoś mężczyznę. Na widok M. M., W. miał go wezwać na pomoc i dlatego M. M. również zaczął bić tego mężczyznę, który leżał już skulony na ziemi; w dalszym ciągu bili w/w również W. i S.. Telefon który pokrzywdzony jeszcze trzymał w ręku, został mu wyrwany przez M., po czym sprawcy się rozeszli. W. miał z trzymanym w ręku przedmiotem oddalić się. Następnie wyjaśnił M. M., że oddalał się wraz z rowerem w stronę dworca (...) i wówczas zauważył podjeżdżający radiowóz, dlatego zaczął uciekać, zaś S. miał odjechać taksówką.

Swoje wyjaśnienia oskarżony podtrzymał tego samego dnia przed Prokuratorem (k. 52) oraz w toku posiedzenia przed Sądem, rozpoznającym wniosek o tymczasowe aresztowanie (k. 74). W postępowaniu obecnym skorzystał z prawa odmowy dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na szczegółowe pytania (k. 231-232).

Za wyjątkiem tych wyjaśnień, brak jest jednoznacznych dowodów, które by potwierdzały sprawstwo A. S. (1). Oskarżony ten bowiem nie przyznał się do winy i poprzestał jedynie na wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 141 i 232), w których podał, że widział znanego sobie D. W. (1) oraz drugiego wyższego mężczyznę, z fryzurą typu (...) na głowie M. M., którzy podeszli do niego i wypili wspólnie z nim piwo w ogródku przed barem. Po pewnym czasie zorientował się, że trwa jakaś szamotanina w/w „razem z pokrzywdzonym” – osobę tego pokrzywdzonego A. S. widział wcześniej w barze. Po tej szamotanie sam M. M. miał powrócić jeszcze do baru i poszukiwać D. W., lecz A. S. nie wiedział dokąd tamten poszedł. Oskarżony ten wyjaśnił, że widząc samego M. przy pokrzywdzonym zwrócił się do niego, żeby dał w/w spokój; widział też jak M. M. kopnął pokrzywdzonego; dostrzegł również u pokrzywdzonego krwawienie z nosa. Po całym tym zdarzeniu, gdy A. S. dopił piwo, to powrócił taksówką do domu. Oskarżony zaprzeczył jakimkolwiek udziałowi w przestępstwie. Również D. W. w swoich wyjaśnieniach nie przyznawał się do sprawstwa i tym bardziej nie opisał jakiegokolwiek przestępczego działania A. S. (k. 46, 56, 79, 252). D. W. został przesłuchany w obecności biegłego psychologa, którego opinia nakazywała potraktować zeznania tego świadka (o ile miałyby jakąkolwiek merytoryczną wartość) z dużą ostrożnością. Wielorakie bowiem i poważne są deficyty psychologiczne tego świadka – zdradza cechy zaburzeń pamięci, nie rozumie sytuacji w której się znalazł, ma skłonność do konfabulacji i naginania faktów, jest chaotyczny (dowód: opinia psychologiczna biegłego P. S. k. 256 – 257).

W tym stanie dowodów Sąd nie uznał wyjaśnień oskarżonego M. M. jako miarodajnych i wystarczających dla odtworzenia rzeczywistego przebiegu przestępstwa, a w szczególności sprawstwa A. S.. Z obiektywnego zapisu monitoringu wynika bowiem, że M. M. przede wszystkim nie odnalazł D. W. przy barze na dworcu (...) lecz w barze (...), ok. godz. 21.10. Do popełnienia czynu (na podstawie tego samego dowodu) doszło ok. godz. 21.35 - 21.50, kiedy to już R. S. opuścił ten bar; oczywiście w tym czasie sprawcy musieli wykonać całą napaść i wyrządzić broniącemu się pokrzywdzonemu kilka obrażeń ciała; musiała też być wezwana policja, a funkcjonariusze musieli dotrzeć do rejonu Dworca; dopiero po tym wszystkim rozgrywał się pościg za M. M. zarejestrowany o godz. 21. 53 (k. 113v). Tak więc opis M. M., iż przybył na rowerze na dworzec i zauważył po raz pierwszy D. W. już w trakcie bicia pokrzywdzonego, jest

niezgodny z rzeczywistością. Kluczowe znaczenie stwarzające nieusuwalne wątpliwości dla Sądu miało to, że wobec policjantów D. H. i D. O. zatrzymywany M. M. spontanicznie ujawnił, że w popełnieniu przestępstwa współdziałał z nim D. W. (1), który oddał się „z przedmiotem trzymanym w ręku” – nie mówił w tamtym momencie o osobie A. S. (k. 1 oraz 260 - 261). Nie udało się zatem rozstrzygnąć czy podczas tej pierwszej spontanicznej wypowiedzi M. M. dokonał już wyboru, że jako współsprawcę ujawni znanego sobie D. W. a zatai obcego mu A. S., albo czy osoba A. S. jako współsprawcy pojawiła się w myślach M. M. już później (co zaowocowało treścią protokołu przesłuchania z dnia 10.09.2018r. (k. 37); nie udało się także ustalić czy obciążenie, przez M. M., A. S. miało charakter samoistny, czy też może w jakikolwiek sposób zasugerowany w toku pracy policyjnej pomiędzy datą czynu, a datą przesłuchania. Wersji podanej do protokołu z dnia 10.09.18 r. nie potwierdzają żadne obiektywne dowody, a Sąd nie jest zobowiązany takowych dowodów „po omacku” poszukiwać. Wciąż należy pamiętać, że M. M. jest osobnikiem o niepełnej sprawności psychicznej, intelektualnej i społecznej. Z racji zatem braku przekonujących dowodów oraz braku możliwości usunięcia powstałych wątpliwości – co należy interpretować na korzyść oskarżonego (in dubio pro reo), oskarżonego A. S. należało uniewinnić, a kosztami postępowania w tej części obciążyć Skarb Państwa.

Z/ (...) w K.